

NEDALI BYSTE SI SOUSEDKU NA PAPRICE?

Pondělí, 24 květen 2021

Jak jsem si byla, tak vám dnes napíšu něco o lidovládě. Věte, jak se dalo poznat kanibala? Důkazy o konzumaci lidského masa archeology nacházejí především na kostech obětí kanibalismu. Nejčastěji se hledají stopy pazourků, které byly stávy po oddělení masa od kosti. Definitivně má každý z nás pak rozdrčené kosti, které dokazují, že z nich byl vyrobený více než polovina na blednoucí.

Severoameričtí indiáni mají

dávky mayovským a filmům z poslední doby zafixované jako rumilovné lovce bizonů. Ale spousta kmenů se těmto dříve plně jinými pravidly. V roce 1994 bylo archeology objeveno několik kmenů Anabazi nedaleko Grand Canyonu.

V něm se našly pozůstatky lidských

lidských těl profesionálních naporcovaných na kusy a tělesně okousaných. Když pak vědci analyzovali koprolit (zkamenělá

lidská trus), zjistili, že v něm jsou pozůstatky blednoucí z jediného

života člověka druhu „z člověka. Zdá se, že tyto domorodci byli specializovanými kanibaly, nejedli nic jiného než lidské maso.

U australských domorodců z oblasti Queenslandu

zase bylo zvykem pojídat páťásluňky vlastního kmene. Toto privilegium však bylo umožněno jen těm nejvyšším postaveným v kmeni. Takto snědeného nebo čtka se pak rozdělával mezi páťábuzně.

Občas se máš kanibalismus i s dalšími

tradicemi. U australských kmenů, které se bojily zlých kouzel, máj kanibalismus i obranou funkcí proti kletbám. Aboriginci

pojídali dokonce i novorozené

děti, jejich maso dostávali jejich starší sourozenci.

Znáte je pojídání mrtvých páťáitel nebo páťábuzně jako

dávka. Tato tradice je rozšířená napříč kontinenty. Například u jihoamerických indiánů z kmene Cocomas se z mrtvých páťábuzně kromě masa zužitkují i kosti; z těch se mele prášek, z něhož se vyrábějí chutné pivo.

Podle indiánů je pro mrtvého mnohem lepší a

dávka, když skončí v blednoucí páťáitel, než když by měl shnout v zemi. Existuje celá řada tradičních kanibalských společností. Každá má své vlastní

pravidla a rituály, ale antropologové je dělí podle toho, kolika žijících druhů

žijících má dálením je, jestli se pojídají páťábuzně nebo někdo cizí. V Karibiku

bylo lidské maso na jídlo nebo na výrobu poloviny. Jedlo se ve většině podobných „syrové, opákané, uzené i nasolené.

Lidské maso pojídala i tak velká civilizace, jakou

byli Aztékové. Páťá jejich obřadů byly upravovány a desetitisíce

zajatci; jejich srdce dostali bohové, a o maso se rozdělil celý národ. Šťednoci dostali každý, knázi- vnitřnosti a obyčejní lidé si odnesly zbytek. Při slavnostech zase Aztkovci přidali smásk jemně nasekaného lidského masa a kukuřičnou mouku.

Posledními

lidmi, kteří se podle našich znalostí kanibalismu doposud bážně oddávají, jsou páslužníci kmene Korowai na Nové Guineji. Asi tři tisíce jich žijí v jihovýchodní části ostrova, která v současnosti je indonéskými okupací.

Převážně v hluboké

džungli, kde v období dešťů spadne každá metr cca 800 mm srážek a kde vlhkost vzduchu nikdy neklesá pod 90 %.

Kromě

přidání lidí proslulo zeměnou etnikum i mnoha dalšími zvláštnostmi. Obydlí si například stavě vysokou na stromech, jako ochranu před nepříteli. Množství vrážd je tam extrémně a márně paranoia představuje základní zprávu myšlenek, která jim zaručuje přežití.

ANDREA,

zdroj internet